

Interpellation angående samverkan vad gäller barn och ungas psykiska ohälsa.

Detta borde vara en interpellation som jag inte skulle behöva skriva eftersom Norrbottens läns landsting och Kommunförbundet i Norrbotten redan 2013 antog en överenskommelse om samverkan kring barn och unga som är i behov av åtgärder från mer än en aktör (Norrbus). I överenskommelsen finns en tydlig struktur för arbetet med samverkansgrupper på såväl länsnivå, länsdelsnivå som kommunnivå, mål, målgrupper, arbetsmodell och ansvarsfördelning.

Under 2019 genomförde regionens revisorer en granskning av hur överenskommelsen användes och efterlevdes. Ett antal nyckelpersoner intervjuades och i rapporten ”Samverkan mellan regionen och länets kommuner när det gäller barn och unga med psykisk ohälsa” framkommer en del uppseendeväckande resultat.

- I intervjuerna framkommer att samverkan idag inte sker enligt den iordning som förespråkas i styrdokumentet, bland annat skall en avvikelserrapport skrivas om någon av samverkansparterna inte arbetar enligt den överenskomna modellen. Hur denna rapport sedan skall hanteras råder stor okunskap om
- I granskningen framkommer att ingen av de olika nivågrupperna fungerar på ett tillfredsställande sätt. I länsgruppen sitter ej alltid ansvarig politiker med (från alla kommuner), i länsdelsgrupperna saknas beslutsmandat och det finns stor olikhet mellan grupperna inbördes, vilket bidrar till att processerna blir långsamma. När det gäller kommunnivån visar det sig att det dels inte finns grupper i alla kommuner och där de är etablerade ibland saknas representanter från socialtjänsten och närsjukvården.
- För att fylla tomrummet inom vården för barn och unga med medelsvår och lättare psykisk ohälsa och som ett komplement till hälsocentralerna startade 2017 Barn- och ungdomshälsan. Revisorernas granskning visar dock att det finns stor okunskap om barn- och ungdomshälsans uppdrag både bland chefer och vårdpersonal.
- Revisorerna finner vidare att det saknas samsyn om ansvarsfördelning, mm. Och när det gäller åtgärder för att styra verksamheten enligt överenskommelserna görs vissa försök på verksamhetsnivå men på regionnivå har det inte vidtagits några övergripande åtgärder

I den strategiska plan som tog av regionfullmäktige i november 2018 lyfts särskilt fram vikten av ”goda livsvillkor och jämlik hälsa som en grund för ett attraktivt Norrbotten” och i styrelsens plan där fullmäktiges mål konkretiseras poängteras att ”samverkan med andra för en förbättrad folkhälsa” är en viktig framgångsfaktor. Vidare slår det fast i styrelseplanen 2020-2022 att ”region, socialtjänst och skola samverkar för tidig upptäckt av ohälsa och utsatthet hos barn och unga. Det är alltså klart att den politiska ledningen i styrdokumentet lyfter lyfter området. Men hur ser det då ut i Norrbotten?, Jo, om vi tittar oss runt kan vi se hur antalet barn och unga som mår psykiskt dåligt ökar i länet och att väntetiderna för utredningar etc kan vara långa. De unga behöver insatser från flera håll: skola, socialtjänst, sjukvården, mm, och för detta finns det överenskommelser – men de följs inte alltid och de ungas behov av vård och stöd tillgodoses ej!

Sammanfattningsvis kan vi slå fast att det finns tydliga målsättningar, mall för samverkan, kontrollmål, etc men det brister när det gäller uppföljning av målen vilket i sin tur leder till att verksamheten inte fungerar på ett optimalt sätt.

Med anledning av ovanstående frågar jag regionstyrelsens ordförande Kenneth Backgård

Vilka åtgärder avser regionledningen och du som ordförande för regionstyrelsen att vidta för att regionen som en av parterna skall leva upp till målen i överenskommelsen?

Vilka åtgärder avser regionledningen och du som regionstyrelsens ordförande vidta så att barn och unga med psykisk ohälsa i Norrbotten får rätt hjälp och vård och stöd enligt överenskommelsen?

Elisabeth Lindberg

Ledamot i regionfullmäktige (s)